

Recension për librin Sinergjia pedagogjike e partneritetit shkollë – komunitet: perspektivat (Deva-Zuva, A., Potera, I. & Mehmeti, S. (2024). *Sinergjia pedagogjike e partneritetit shkollë – komunitet: perspektivat*. Prishtinë: SAS)

Osman Buleshkaj

Libri *Sinergjia pedagogjike e partneritetit shkollë – komunitet: perspektivat* është një pjesë e rëndësishme e literaturës në fushën e pedagogjisë. Autorët: prof. dr. Afërdita Deva-Zuna, dr. sc. Ismet Potera dhe MA Selim Mehmeti, shqyrtojnë me thellësi dhe analizë konceptin e partneritetit mes shkollës dhe komunitetit. Libri është i ndarë në dy pjesë, përmban gjashtëmbëdhjetë kapituj dhe 167 burime e referenca të larmishme.

Pjesa e parë e librit fokusohet në shpjegimin e nocioneve bazë që lidhen me partneritetin shkollë - komunitet. Përmes një analize të kujdesshme, lexuesit i jepet një përkufizim dhe kuptimi i qartë i nocioneve, si partneriteti, familja, shkolla, dhe komuniteti, duke ndihmuar në kuptimin e thellë të këtyre koncepteve në kontekstin e partneritetit shkollë–komunitet. Autorët paraqesin kontekstin teorik të ndërlidhur me metodologjinë e partneritetit shkollë – komunitet. Pastaj, ofrohet një përmbledhje e thuktë të librit, në formën e një pasqyreje të përgjithshme për lexuesin. Kjo pjesë përmban dymbëdhjetë kapituj, me tematika të ndryshme, mjeshtërisht të ndërlidhura njëra me tjetrën, si dhe të shtjelluara përmes shembujve dhe aktiviteteve praktike për lexuesit.

Pjesa e dytë e librit fokusohet në trajtimin e çështjeve praktike të realizimit të partneritetit nëpërmjet bashkëpunimit me institucionet e ndryshme të komunitetit. Trajtimi i këtyre aktorëve, si Ministria e Arsimit, e Shkencës, e Teknologjisë dhe e Inovacionit; Drejtoria Komunale e Arsimit, Fakulteti i Edukimit; dhe Instituti Pedagogjik i Kosovës, jep një kornizë të qartë të partneritetit në nivel institucional.

Kapitulli i parë fillon me një përshkrim të nocioneve bazë të partneritetit shkollë–komunitet, duke ofruar një kuptim të qartë dhe të plotë për lexuesit.

Autorët analizojnë këto nocione dhe japin një shpjegim të detajuar për secilin prej tyre. Pastaj, shqyrtohet nocioni i shkollës, duke ofruar një përshkrim të strukturës së saj, funksioneve dhe elementeve organizative, duke përfshirë mësimdhënësit, udhëheqësit e shkollës, stafin administrativ, dhe shërbimin profesional. Shkollat klasifikohen sipas kriterëve të ndryshme, si nivelit të arsimimit, karakterit të arsimimit, kategorive të nxënësve, dhe orarit të punës. Pastaj, autorët analizojnë nocionin e familjes, duke paraqitur një përshkrim të gjerë të tipologjive të familjeve ekzistuese në Kosovë dhe tipat e ndryshëm të prindërve, duke sjellë shpjegime të detajuara për secilin prej tyre. Ky kapitull ofron një analizë të thellë dhe të qartë të nocioneve bazë dhe të fushës së partneritetit shkollë-komunitet.

Kapitulli i dytë i librit shqyrton filozofinë e bashkëpunimit në shkolla, duke analizuar marrëdhëniet midis shkollës, familjes dhe komunitetit. Qëllimi i këtij kapitulli është të paraqesë nocionet themelore dhe qasjet e ndryshme ndaj bashkëpunimit, si dhe të vlerësojë përfitimet e partneritetit, duke e vendosur në qendër fëmijën - nxënësin. Fillimisht, prezantohen qasjet tradicionale dhe ato që bazohen në filozofinë "me në qendër fëmija - nxënësi". Në qasjen tradicionale, shkolla vepron vetëm si një institucion i pavarur, pa përfshirë familjen dhe komunitetin në procesin edukativ. Në qasjen e dytë, bazuar në filozofinë "me në qendër fëmija-nxënësi", nxënësi është subjekti kryesor i mësimit dhe shkolla përfshihet në një partneritet më të gjerë, që përfshin edhe familjen dhe komunitetin. Në përfundim, kapitulli vlerëson në mënyrë kritike partneritetin në bazë të filozofisë "me në qendër fëmija-nxënësi", duke theksuar përparësitë e kësaj qasjeje dhe duke diskutuar sfidat dhe vështirësitë që mund të paraqiten gjatë zbatimit të saj.

Kapitulli i tretë përmbledh qëllimet dhe objektivat e bashkëpunimit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit. Qëllimi kryesor është të ndihmojë lexuesin të kuptojë se si funksionon partneriteti dhe të cilat janë synimet e tij. Fillimisht, autorët shpjegojnë nocionet kryesore, si: synim, synim edukativ, pikësynim, pikësynim edukativ, qëllim, qëllim edukativ, objektiv dhe objektiv edukativ. Pastaj, ata trajtojnë klasifikimin dhe përvijimin e qëllimeve dhe objektivave të partneritetit, duke identifikuar qëllimet e përgjithshme të bashkëpunimit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit,

si dhe qëllimet e veçanta, si bashkëpunimi shkollë-familje, shkollë komunitet, dhe familje-komunitet. Në fund, autorët trajtojnë objektivat e bashkëpunimit shkollë-familje-komunitet.

Kapitulli i katërt ofron një analizë të detajuar të rëndësisë së bashkëpunimit në zhvillimin dhe edukimin e personalitetit të nxënësve. Autorët shpjegojnë objektivat kryesore të bashkëpunimit shkollë-familje-komunitet, theksojnë rëndësinë e tij për nxënësin, familjen, shkollën dhe komunitetin, dhe prezantojnë aktivitetet për lexuesit. Në këtë kapitull evidentojmë rëndësinë e bashkëpunimit shkollë-familje-komunitet dhe ndikimin pozitiv të tij në zhvillimin e nxënësve, përmirësimin e cilësisë së arsimit, si dhe në forcimin e lidhjeve familjare dhe komunitare. Bashkëpunimi efektiv ka ndikim të rëndësishëm të gjitha palët e përfshira, duke siguruar një mjedis më të mirë për të gjithë nxënësit.

Kapitulli i pestë ofron një analizë të detajuar të procesit dhe ciklit të partneritetit në mes të shkollës, familjes dhe komunitetit. Autorët shpjegojnë nocionet kryesore dhe lidhjet midis këtyre palëve, duke prezantuar etapat dhe fazat e ciklit të partneritetit. Për lexuesit, ky kapitull ofron një kuptim të thellë të procesit dhe ciklit të partneritetit, duke identifikuar rrethanat që mund ta vështirësojnë këtë proces, si mungesa e njohjes reciproke, dallimet kulturore, motivimet e ndryshme të partnerëve dhe sfidat e komunikimit. Me një përmbledhje të qartë dhe të detajuar, kapitulli ofron strategjitë dhe hapat për të përfunduar me sukses këtë proces të rëndësishëm në zhvillimin dhe arsimimin e fëmijëve.

Kapitulli i gjashtë shqyrton rolin dhe rëndësinë e partneritetit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit, në zhvillimin shëndetësor, intelektual, moral dhe artistik të fëmijëve. Nëpërmjet qasjes "me në qendër fëmija/nxënësi", kjo pjesë e kapitullit thekson se si bashkëpunimi ndikon në krijimin e një ambienti të favorshëm për zhvillimin e fëmijëve. Një mjedis i mbrojtur dhe i sigurt, si në familje, ashtu edhe në shkollë dhe komunitet, siguron një bazë për një jetë të shëndetshme dhe të qëndrueshme në të ardhmen. Autorët ofrojnë një vizion të qartë për krijimin e këtij partneriteti, duke përfshirë fazat e zhvillimit të krijimtarisë artistike të fëmijëve nxënës dhe identifikimin e rrethanave që mund ta pengojnë atë. Përveç kësaj,

ofrohen rekomandime për përmirësim dhe pyetje që inkurajojnë diskutimin dhe reflektimin për lexuesit e artikullit.

Në kapitullin e shtatë, autorët analizojnë ekologjinë e partneritetit, duke përfshirë kompleksitetin dhe rrethanat e tij. Nënvizohet ndërlidhja e shkollës, familjes dhe komunitetit në një partneritet për përmirësimin e arsimit dhe aftësimin të nxënësve. Ekologjia e partneritetit është një proces kompleks, ku faktorë të ndryshëm ndërveprojnë dhe influencojnë njëri-tjetrin. Trajtohet edhe klima e partneritetit dhe si rrethanat sociale krijojnë kushte për një partneritet efektiv. Kjo klimë është e rëndësishme për krijimin dhe mbajtjen e një partneriteti të qëndrueshëm. Autorët, gjithashtu, diskutojnë kushte të favorshme dhe të papërshtatshme që ndikojnë në funksionimin e partneritetit. Në mungesë të kushteve të favorshme, partneriteti mund të kalojë në një klimë të papërshtatshme, duke penguar zhvillimin e nxënësve dhe arritjen e qëllimeve të partneritetit.

Në kapitullin e tetë, autorët analizojnë partneritetin ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit në arsimimin e nxënësve. Ata identifikojnë dhe shqyrtojnë faktorët që ndikojnë në krijimin dhe funksionimin e këtij partneriteti, duke theksuar rëndësinë e bashkëpunimit dhe ndërveprimit mes tyre. Roli dhe funksioni i stafit të shkollës, duke përfshirë stafin pedagogjik, administrativ dhe teknik, janë analizuar me kujdes. Mësimdhënësi, si faktori kryesor i bashkëpunimit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit, është në qendër të vëmendjes. Gjithashtu, trajtohen roli dhe funksioni i shërbimeve profesionale në shkollë, si pedagogë, psikologë, mjekë, bibliotekarë dhe ekspertë teknikë. Autorët paraqesin rolin e udhëheqësve të shkollës dhe partneritetin e tyre me stafin mësimor, si dhe japin sugjerime për një udhëheqje efektive. Rëndësia e nxënësit, si faktor kyç i partneritetit, roli dhe përgjegjësitë e tyre në mësim dhe jashtë tij, përmenden gjithashtu. Përveç kësaj, theksohen rëndësia e një mjedisi bashkëpunues për nxënësit, si dhe roli dhe funksioni i familjes në edukimin e fëmijëve. Në fund, trajtohet partneriteti i shkollës dhe familjes me komunitetin, duke përfshirë institucionet e ndryshme dhe shoqërinë civile.

Kapitulli i nëntë është një analizë e thelluar e partneritetit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit, duke u përqendruar në parimet themelore të këtij

procesi. Autorët trajtojnë rëndësinë e këtyre parimeve dhe ndikimin e tyre në suksesin e arsimimit të nxënësve. Në këtë kapitull, lexuesit njihen me konceptin dhe rëndësinë e parimeve të partneritetit në bashkëpunimin shkollë-familje-komunitet. Autorët theksojnë rolin që parimet luajnë në parandalimin e marrëdhënieve stihike dhe joefektive midis palëve të përfshira. Për të siguruar efikasitetin e partneritetit, është e nevojshme që parimet bazë të respektohen dhe të aplikohen gjatë gjithë procesit. Këto parime përfshijnë qëllimin, planifikimin, bashkëpunimin sistematik, respektimin e specifikave dhe intimitetit, si dhe lirinë dhe përgjegjësinë për partneritetin. Kapitulli përfundon duke theksuar se një partneritet i mbështetur në parime çon në një proces të suksesshëm dhe frytdhënës për shkollën, familjen dhe komunitetin.

Kapitulli i dhjetë është një analizë e metodave për krijimin dhe ruajtjen e partneritetit ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit. Synimi i autorëve është që lexuesit të kuptojnë rëndësinë e këtyre metodave për suksesin e partneritetit, të njihen me to dhe të aftësohen të vlerësojnë cilat prej tyre janë të përshtatshme për situatat specifike. Autorët paraqesin katër metoda të ndryshme të partneritetit, që përfshijnë: metodat verbale, punimet me shkrim, punimet grafike dhe metodat statistikore, të cilat mund të kombinohen për të përmirësuar partneritetin, si dhe puna me projekte, si një rrugëtim partneriteti për të gjitha palët e përfshira në proces. Gjithashtu, shtjellohen edhe metoda të tjera specifike, si: lëkura vetjake dhe shpërthimi i partneritetit, të cilat janë të pazbatueshme dhe joefektive. Kapitulli përmbledh përparësitë dhe mangësitë e secilës metodë, duke përfshirë përdorimin e tyre efektiv dhe potencialet negative. Autorët theksojnë nevojën për zgjedhje dhe aplikim të kujdesshëm të metodave, duke u përqendruar në situatën specifike të partneritetit. Në përfundim theksohet se metodat e partneritetit nuk janë ende të përcaktuara në literaturën shkencore apo në pedagogji, por përdorimi i tyre në bashkëpunim mes shkollës, familjes dhe komunitetit mund të sjellë përparësi të mëdha.

Kapitulli i njëmbëdhjetë analizon format e bashkëpunimit në partneritetin shkollë-familje-komunitet. Autorët fillimisht shpjegojnë konceptet kryesore, si dhe prezantojnë dy forma të partneritetit: të drejtpërdrejtë dhe të

tërthortë. Pastaj, pas shpjegimeve teorike, shpjegojnë mënyrat e drejtpërdrejta të bashkëpunimit, duke përfshirë mbledhjet me prindër në nivel klase dhe shkolle. Analizohen përparësitë dhe mangësitë e këtyre mbledhjeve, duke ofruar disa zgjidhje për praktikën shkollore. Pastaj, trajtohet forma e bashkëpunimit të tërthortë, duke diskutuar format si takimet individuale, kontaktin me shkrim, tabelat e shpalljeve dhe mësimi online. Më tutje, trajtohen përparësitë dhe sfidat e këtyre formave të bashkëpunimit dhe ofrohen rekomandime për aplikimin e tyre të suksesshëm. Në përfundim, konkludohet se asnjë nga format e bashkëpunimit nuk është e mjaftueshme në vetvete dhe se përdorimi i tyre varet nga një kuptim i thellë i përparësive dhe mangësive të tyre, si dhe nga një kulturë bashkëpunimi e zhvilluar ndërmjet partnerëve shkollë-familje-komunitet.

Kapitulli i dymbëdhjetë është një shqyrtim i thelluar i mënyrave të bashkëpunimit në partneritetin e shkollës, familjes dhe komunitetit. Autorët synojnë të arrijnë disa qëllime kyçe, duke përfshirë njohjen e nocioneve kryesore dhe stileve të partneritetit, si dhe vlerësimin e efekteve dhe pasojave të aplikimit të tyre në praktikë. Ata, gjithashtu, inkurajojnë lexuesit të përdorin stilin më të përshtatshëm për situatat e tyre specifike në zhvillimin e partneritetit. Analiza e stileve, si autokratik, liberal, demokratik dhe "artisti social", ofron një pasqyrë të qartë të mënyrave se si partneriteti mund të funksionojë në praktikë dhe identifikon karakteristikat kryesore të tyre dhe ndikimin e tyre në përmirësimin e partneritetit. Një aspekt i rëndësishëm i kapitullit është theksimi i nevojës për një qasje të përshtatshme ndaj komunikimit ndërmjet partnerëve. Përvoja e zgjeruar dhe shembujt konkretë e bëjnë këtë kapitull të vlefshëm për profesionistët në fushën e arsimit dhe komunitetit, për të përmirësuar bashkëpunimin dhe efikasitetin e tyre në ndërtimin e partneriteteve të suksesshme.

Kapitulli i trembëdhjetë fokusohet në partneritetin e shkollës me institucionet e ndryshme, duke përfshirë Ministrinë e Arsimit, Shkencës, Teknologjisë dhe Inovacionit (MASHTI), Drejtorinë Komunale të Arsimit (DKA), Fakultetin e Edukimit (FE), si dhe rolin e Institutit Pedagogjik të Kosovës (IPK). Në këtë kontekst, paraqitet qëllimi i partneritetit si një mjet

për të forcuar arsimin dhe për të krijuar qytetarë të përgjegjshëm. Pastaj, theksohet roli i MASHTI-t gjatë hartimit dhe zbatimit të politikave arsimore, duke siguruar bazën ligjore për promovimin e partneritetit në mënyrë të vazhdueshme, në nivelin qendror dhe lokal. Më tutje, diskutohet roli i DKA-së, si një mekanizëm i rëndësishëm për partneritetin me shkollat dhe komunitetin lokal. Përmes bashkëpunimit me DKA-në, shkollat mund të përfitojnë nga mbështetja për zhvillimin e tyre dhe për të siguruar cilësinë në arsim. Kapitulli paraqet edhe rolin e FE, si partner të rëndësishëm për shkollat gjatë përgatitjes së mësuesve të rinj. Pjesa e fundit e kapitullit fokusohet në rolin e IPK-së në promovimin e partneritetit dhe bashkëpunimit institucional. Përmes bashkëpunimit të ndërsjellë dhe partneritetit të qëndrueshëm me institucionet relevante, shkollat mund të përfitojnë dhe përmirësojnë cilësinë e arsimit dhe të avancojnë rezultatet e nxënësve. Si përfundim, kapitulli ofron një analizë të gjerë të partneritetit dhe bashkëpunimit institucional në fushën e arsimit në Kosovë.

Kapitulli i katërbëdhjetë ofron një analizë të partneritetit të shkollës me organizatat dhe institucionet e tjera në fushën e artit, të kulturës, të sportit, të sigurisë, të edukimit të fëmijëve me nevoja të veçanta dhe institucionet e riedukimit. Fillimisht, theksohet rëndësia e partneritetit të shkollës me institucionet kulturore dhe artistike, si burime të rëndësishme, për zhvillimin e fushës së artit nëpërmjet bashkëpunimit me shkollat. Autorët paraqesin modele si "Artistët-në-shkollë" dhe integrimin e dramës në kurrikulë, si mënyra për të ndërtuar këto partneritete. Pastaj, vëmendja drejtohet në partneritetin e shkollës me organizatat sportive, duke argumentuar rëndësinë e integritit të sportit në shkolla për zhvillimin e karakterit dhe aftësive sociale të nxënësve. Pjesa tjetër e kapitullit fokusohet në partneritetin e shkollës me institucionet dhe organizatat për edukimin e fëmijëve me nevoja të veçanta dhe institucionet për riedukim, për të siguruar qasje të barabartë në arsim dhe mbështetje të nevojshme për të gjithë fëmijët/nxënësit. Kapitulli përfundon duke theksuar rëndësinë e ndërtimit të urave të bashkëpunimit ndërmjet shkollës dhe mekanizmave të sigurisë, duke argumentuar se ky bashkëpunim është i domosdoshëm për garantimin e sigurisë dhe mirëqenies së nxënësve. Në përgjithësi, kapitulli i katërbëdhjetë ofron një analizë të detajuar dhe disa strategji për zhvillimin

e partneriteteve të shkollës me institucionet dhe organizatat e tjera, me qëllim sigurimin e një arsimimi të plotë dhe të qëndrueshëm për nxënësit.

Kapitulli i pesëmbëdhjetë i librit analizon partneritetin ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit në disa fusha të veçanta tematike të identifikuar, si: fazat më sensitive të shkollimit, parandalimi i braktisjes së shkollës, rrjetet profesionale të mësuesve dhe aktivitetet ndërshkollore, orientimi në karrierë, mësimi online dhe mësimi dual. Autorët fillimisht shqyrtojnë fazat më sensitive të shkollimit dhe theksojnë rolin e përbashkët të mësimitdhënësve, stafit drejtues, prindërve dhe komunitetit, në integrimin e suksesshëm të nxënësve në nivelet e ndryshme të shkollimit. Diskutohet, gjithashtu, rëndësia e partneritetit në orientimin në karrierë dhe në parandalimin e braktisjes së shkollës. Autorët identifikojnë faktorët që ndikojnë në braktisjen e shkollës dhe argumentojnë për rolin e partneritetit në adresimin e kësaj çështjeje. Në vijim, trajtohet rëndësia e rrjeteve profesionale të mësimitdhënësve dhe aktivitetet ndërshkollore, duke përmendur se bashkëpunimi dhe aktivitetet ndërmjet shkollave mund të përmirësojnë ato dhe rezultatet e nxënësve. Kapitulli përfundon me një analizë të mësimit në distancë (online), duke theksuar rolin e partneritetit midis shkollës, familjes dhe komunitetit në këtë kontekst. Autorët vërejnë se, për të siguruar suksesin e mësimit online, është e rëndësishme që shkolla, prindërit dhe komuniteti të krijojnë një mjedis bashkëpunues dhe të ofrojnë mbështetje për nxënësit. Kapitulli ofron udhëzime dhe sugjerime për përmirësimin e bashkëpunimit në fusha të ndryshme të arsimit.

Në kapitullin e gjashtëmbëdhjetë të librit, autorët fokusohen në rëndësinë e partneritetit ndërmjet shkollave dhe shoqërisë civile, veçanërisht organizatave mjedisore, për të ndërtuar një mjedis arsimor dhe mjedisor më të mirë. Ata argumentojnë se ky bashkëpunim është jetik për demokratizimin e shoqërisë dhe për të arritur qëllimet e një komuniteti të qëndrueshëm dhe të përgjegjshëm ndaj mjedisit. Autorët theksojnë nevojën për një bashkëpunim të planifikuar dhe të programuar mirë ndërmjet shkollës dhe organizatave mjedisore, duke shpjeguar konceptet themelore të edukimit mjedisor dhe rolin e organizatave mjedisore në këtë proces. Gjithashtu, ata përshkruajnë metodat dhe format e ndërgjegjësimit mjedisor nëpërmjet

partneritetit mes shkollës dhe organizatave mjedisore, duke argumentuar se një bashkëpunim i tillë ndihmon në kuptimin më të mirë të çështjeve mjedisore dhe në ndryshimin e sjelljes ndaj mjedisit në të gjithë komunitetin arsimor dhe më gjerë. Në përfundim të kapitullit theksohet rëndësia e nxitjes së bashkëpunimit ndërmjet shkollës dhe shoqërisë civile, veçanërisht organizatave mjedisore, si një mjet për të arritur një edukim mjedisor më të mirë dhe për të krijuar një shoqëri më të përgjegjshme ndaj mjedisit.

Në përmbyllje të këtij recensionit mund të thuhet se libri *Sinergia pedagogjike e partneritetit shkollë – komunitet: perspektivat është* i një rëndësie të veçantë, si për shumëdimensionalitetin e temave dhe problemeve që trajton, ashtu edhe për profesionalizmin dhe përkushtimin e treguar nga autorët.

Libri ofron një analizë të detajuar të nocioneve bazë të partneritetit shkollë-komunitet, duke siguruar një kuptim të qartë dhe të plotë për lexuesit, duke përfshirë përshkrimin e strukturës së shkollës dhe nocionit të familjes. Filozofia e bashkëpunimit në shkolla u analizua duke vlerësuar marrëdhëniet ndërmjet shkollës, familjes dhe komunitetit, duke paraqitur përparësitë dhe sfidat e qasjes së filozofisë "me në qendër fëmija-nxënësi". Autorët, gjithashtu, paraqitën qëllimet dhe objektivat e partneritetit midis shkollës, familjes dhe komunitetit, duke ofruar një kuptim të qartë për lexuesin rreth funksionimit të partneritetit dhe synimeve të tij.

Roli i partneritetit në zhvillimin dhe edukimin e personalitetit të nxënësve ishte në qendër të vëmendjes, duke përfshirë analizën e procesit dhe ciklit të partneritetit dhe identifikimin e sfidave potenciale. Gjithashtu, është trajtuar rëndësia e partneritetit në zhvillimin shëndetësor, intelektual, moral dhe artistik të fëmijëve. Në kapitujt e tjerë, autorët analizuan metodat për krijimin dhe ruajtjen e partneritetit, format e bashkëpunimit në partneritetin shkollë-familje-komunitet, dhe ndikimin e partneritetit në fusha tematike të veçanta, si edukimi mjedisor dhe orientimi në karrierë. Përmes analizave të thelluara, studimit të rasteve, dhe aktiviteteve interaktive, libri ofron udhëzime dhe sugjerime për përmirësimin e bashkëpunimit dhe partneritetit në nivele të ndryshme të sistemit të arsimit.

Në përfundim, libri *Sinergjia pedagogjike e partneritetit shkollë – komunitet*: perspektivat paraqet një burim të rëndësishëm për profesionistët dhe dashamirët e fushës së arsimit. Duke kombinuar teorinë me praktikën, autorët ofrojnë një vështrim të plotë dhe të detajuar të partneritetit shkollë – komunitet, duke ndihmuar në lehtësimin e zbatimit me suksese të proceseve edukative-arsimore në shkollat e Kosovës, pse jo dhe më gjerë.

Dr. sc. Osman Buleshkaj
Bashkëpunëtor shkencor
Instituti Pedagogjik i Kosovës
Prishtinë, 14 maj 2024